

Kobylka hnědá

Decticus verrucivorus

Libor Dvořák, Městské muzeum Mariánské Lázně

Kobylka hnědá je významný druh, jehož rozšíření v Karlovarském kraji není dostatečně známé. Zapojte se do jejího mapování!

Kobylka hnědá patří mezi naše největší druhy kobylek, délka těla samců se pohybuje nejčastěji okolo 2,5–3,5 cm, samice bývají zpravidla větší. Krytky, pod kterými jsou ukryta křídla, výrazně přesahují zadeček. Obě pohlaví se liší stejně jako u ostatních druhů kobylek: samička má na konci zadečku kladélko (u tohoto druhu je dlouhé a šavlovité), sameček dva krátké štěty.

Zbarvení je velmi proměnlivé, základ tvoří nejčastěji různé odstíny zelené, hnědozelené nebo hnědožluté, v některých populacích je častá též rudofialová nebo šedavá barva. Tělo je obvykle pokryto výraznými tmavšími skvrnami.

Vezmeme-li v potaz velikost této kobyly, přítomnost dlouhých krytek a relativně pestré skvrnitě zbarvení, nedá se tento druh v Karlovarském kraji zaměnit. Podobné druhy jsou výrazně menší, naopak stejně velké kobyly cvrčívá a zelená jsou světle zelené se žlutohnědým pruhem na horní části těla.

Kobylka hnědá je především horský a podhorský druh, který se jen málokdy může objevit také v nížinách. I když ji lze zastihnout na sušších místech, dává velmi výrazně přednost vlhčím stanovištím, jako jsou slatiniště, vlhké louky, meze, nebo paseky. Nejvyšších početností dosahuje na místech s kvalitní zapojenou vegetací, kde se zdržuje především na zemi; jen řidčeji stoupá na byliny.

V minulosti byla kobylka hnědá rozšířena po většině území České republiky. Před několika desítkami let

ovšem začala ustupovat, a to především z nížin a teplejšího podhůří. V současnosti je hojnější jen v některých horských oblastech (například Šumava, Jeseníky, zřejmě i Slavkovský les a okolí).

Na místech svého výskytu se objevuje obvykle ve větších počtech a nebývá problém ji spatřit. Jak bylo zmíněno v předchozím odstavci, tato kobylka nestoupá příliš často na vegetaci a při vyrušení se pohybuje spíše drobnými poskoky a zalézá do vegetace. Často se tak dá spíše slyšet „zpívající“ samec než vidět kobylku jako takovou. Tento fakt je pro mapování využíván, protože většina kobylek má hlas zcela nezaměnitelný, u kobyly hnědé poměrně výrazně připomíná broušení kosa. Nahrávku hlasu si lze poslechnout na webových stránkách našeho předního odborníka Petra Kočárka (http://www.1osu.cz/orthoptera/druhy/zvuky/dec_ver.mp3).

Jedná se o poměrně významný druh a vzhledem k tomu, že lidé pohybující se pravidelně v přírodě si jej opravdu nemohou splést, vyzýváme zájemce o pomoc při mapování výskytu této nápadné kobyly. Stačí nám nějaký místní název (vesnice, město, kopec), upřesnění nálezu (jako vlhká louka 400 m SV obce), datum pozorování, počet samečků a samic a jméno pozorovatele. Vše je možné posílat na adresu Libor Dvořák, Městské muzeum Mariánské Lázně, Goethovo náměstí 11, 35301 Mariánské Lázně nebo e-mailem na dvorak@muzeum-ml.cz. Za vaše případné údaje předem děkujeme.

Sameček kobylky hnědé, zelená forma. Foto Přemysl Tájek

Samička kobylky hnědé, hnědá forma. Foto Přemysl Tájek